

OSZCZĘDNOŚĆ

DWUTYGODNIK POŚWIĘCONY SPRAWIE
ORGANIZACJI OSZCZĘDNOŚCI W POLSCE.

Organ Związku Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności w Warszawie.

Nr 18.

Dnia 30 września 1928 r.

Rok IV.

POLSKI BANK KOMUNALNY

ZAŁOŻONY PRZEZ SAMORZĄDY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(I WOJEWÓDZKI ZW. KOMUN., 215 MIAST, 160 POWIATÓW, 29 GMIN WIEJSKICH,
39 KOMUNALNYCH KAS OSZCZĘDNOŚCI I 6 ZWIĄZKÓW SPECJALNYCH).

CENTRALA W WARSZAWIE

PRZY PL. NAPOLEONA Nr 7 (DOM WŁASNY)

Bank załatwia wszelkie czynności w zakres bankowości wchodzące.

Udziela pożyczek Samorządom i instytucjom samorządowym oraz załatwia wszelkie ich zlecenia. Udziela Samorządom gwarancji za kredyty krajowe i zagraniczne. Organizuje i finansuje miejskie i powiatowe Kasy Oszczędności. Pośredniczy w umieszczaniu gotówki na korzystnych warunkach w przedsiębiorstwach samorządowych. Załatwia przekazy na wszystkie miejscowości w kraju i zagranicą. Wykonywa zlecenia giełdowe (waluty i papiery) i inkasuje weksle i dokumenty. Udziela wszelkich wyjaśnień i porad w sprawach bankowych i kredytowych.

Bank przyjmuje wkłady terminowe i na rachunki bieżące oprocentowane.

a) od Związków Samorządowych i ich instytucyj b) od osób prawa publicznego, ubezpieczeń społecznych, gmin
wyznaniowych i t. p. c) od wszelkich wogóle osób i instytucyj prywatnych.

BANK EMITUJE OBLIGACJE WŁASNE.

Obligacje zabezpieczone są całym majątkiem i dochodami samorządów oraz kapitałami Banku, są dogodnym i pełnym sposobem lokowania gotówki. Zapisy na obligacje przyjmuje Centrala Banku w Warszawie.

Administracja dwutygodnika „OSZCZĘDNOŚĆ” (Warszawa, pl. Napoleona № 7) na „Dzień Oszczędności”

będzie miała na składzie i dostarczać będzie natychmiast, na każde żądanie, następujące wydawnictwa
Biura Zjazdów Instytucyj Oszczędnościowych:

1) Plakaty barwne (nowe) rozmiar 70×100 cmtr.	— sztuka	50 gr.
2) Broszurki-ulotki „Czy robotnik może oszczędzać?”	— za 1000 szt.	30 zł.
3) „O oszczędności” — pogadanka szkolna.	— za 1000 szt.	60 zł.
4) „Oszczędnością a pracą” — broszura J. Ciembroniewicza	— za 100 szt.	12 zł.
5) Przepisy o wkładach celowych	— za 1000 szt.	15 zł.
6) Odezwy Centralnego Komitetu obchodu „Dnia Oszczędności”	— bezpłatnie	
- za zwrotem kosztów przesyłki. Do cen powyższych doliczać się będzie koszty przesyłki i zaliczenia pocztowego.

Pozatem posiada administracja *wszystkie dotychczasowe materiały propagandowe* (wyliczone na innym miejscu) i dostarcza je natychmiast.

Ze względu na przewidzianą dużą ilość zamówień, prosimy zamówienia na materiały potrzebne do obchodu „Dnia Oszczędności” kierować wcześniej, aby uniknąć trudności w załatwianiu wszystkich zgłoszeń, uskutecznionych w ostatniej chwili.

Pożądanem jest wpłacanie należności za zamówione materiały na konto № 92 w P. K. O. — „czasopisma Oszczędność” — odrazu przy wysyłaniu zamówienia, a to w celu uniknięcia kosztów zaliczenia.

Wierzbowa № 9. Tel. 505-05 i 73-99.

Godz. biurowe od 8¹/₂ — 2¹/₂ i 5.45 — 7.15 wiecz.

**przyjmuje wkłady oszczędnościowe
na 7⁰/₁₀ rocznie.**

OTWIERA RACHUNKI CZEKOWE.

WYDAJE POŻYCZKI POD ZASTAW:

1. Listów Warantowych na towary złożone w Miejskich Składach towarowych.
2. Papierów wartościowych o stałym oprocentowaniu (państwowych, komunalnych i gwarantowanych przez Rząd).
3. Hipotek.

Otwiera rachunki „On, call”.

**Za całość i bezpieczeństwo wkładów ręczy gmina
m. st. Warszawy całym swoim majątkiem.
(400 milionów).**

Komunalna Kasa Oszczędności Pow. Włoszczowskiego we Włoszczowie

o g ł a s z a

KONKURS

na stanowisko Naczelnika Zarządu i zarazem
Dyrektora Komunalnej Kasy Oszczędności

Od kandydatów wymagana jest dłuższa praktyka bankowa na stanowiskach kierowniczych ewent. wyższe studia prawne lub ekonomiczne.

Oferty z uwierzytelnionymi odpisami świadectw, własnoręcznie napisanym życiorysem, powołaniem się na referencje nadsyłać należy do Komunalnej Kasy Oszczędności we Włoszczowie do dnia 1.XI.1928 r.

Uposażenie zależnie od umowy.

Posada do objęcia od zaraz.

Oferty nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.

Pierwsze sześć miesięcy stanowić będą okres próbny po którym nastąpi ewent. stabilizacja.

Komunalna Kasa Oszczędności
pow. Włoszczowskiego
we Włoszczowie
(—) Kossobudzki.

OSZCZĘDNOŚĆ

DWUTYGODNIK POŚWIĘCONY SPRAWIE
ORGANIZACJI OSZCZĘDNOŚCI W POLSCE.

Organ Związku Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności w Warszawie.

Nr 18.

Dnia 30 września 1928 r.

Rok IV.

T R E Ś Ć: W sprawie „Dnia Oszczędności” — *K. P.* Czego należy wymagać od personelu kas oszczędności — *Bolesław Mrozowski*. Gielda — *Stefan Woyzbun*. Ze Związku Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności. Poradnik. Wiadomości bieżące. Kronika zagraniczna.

W sprawie „Dnia Oszczędności”.

W dniu 31 października r. b. obchodzić mamy, jak zresztą w każdym roku od paru lat, „Dzień Oszczędności”.

W ubiegłych latach komunalne kasy oszczędności, musimy sobie powiedzieć to otwarcie, w dniu tym nie wystąpiły należycie. Przyczyny tego szukać należy w okresie organizacyjnym, jaki kasy przeżywały i przeżywają jeszcze.

Jednakże jesteśmy obecnie już w takim stanie organizacyjnym, że powinniśmy i musimy pomyśleć o odpowiednim wystąpieniu w „Dniu Oszczędności”.

Nie potrzeba chyba wyjaśniać istoty obchodu międzynarodowego „Dnia Oszczędności”, świętowanego od lat czterech przez cały świat cywilizowany. Natomiast warto podkreślić szczególną wagę należytego zorganizowania tego obchodu w Polsce, która pod względem oszczędności zajmuje jedno z ostatnich miejsc pośród narodów świata. Koniecznym jest unaocznienie jaknajszerszym warstwom ludności znaczenia oszczędności, zarówno w życiu indywidualnym, jak i w gospodarstwie społecznym, oraz zainteresowanie tych warstw zagadnieniem oszczędzania.

Abymy cel ten osiągnąć, nie wystarczy ograniczyć

się do obchodów tylko na terenie instytucji poświęconych oszczędności, lecz należy z jednej strony wciągnąć do współpracy w organizacji obchodu również organizacje społeczne, kulturalne i zawodowe, z drugiej zaś — postarać się o jaknajwiększą publiczność obchodu, niejako — wynieść go na ulicę.

Doświadczenie lat ubiegłych skłoniło Radę Zjazdów Instytucji Oszczędnościowych do utworzenia Komitetu Centralnego Obchodu „Dnia Oszczędności”. Komitet Centralny ustalił już *ramowy* program obchodu. Zadaniem komunalnych kas oszczędności będzie powołanie lokalnych komitetów do zorganizowania obchodów na miejscu.

Program ramowy przewiduje:

- a) ozdobienie lokalów instytucji oszczędnościowych flagami oraz znakiem Międzynarodowego Instytutu Oszczędnościowego;
- b) artykuły w prasie, hasła oszczędnościowe;
- c) plakaty obrazkowe i odezwy Komitetu obchodu;
- d) ulotki i broszury propagandowe;
- e) pogadanki w szkołach;
- f) wypracowania szkolne na temat oszczędności, z ewentualnym przeznaczeniem nagród w postaci

pewnej ilości książeczek wkładowych z pewnymi kwotami zawiązkowemi;

g) zorganizowanie pochodu propagandowego przy ew. wykorzystaniu harcerstwa (które pozatem mogłoby być użyte do rozdawania ulotek, broszur i t. p.);

h) przyozdobienie wystaw sklepowych plakata-
mi i napisami propagandowemi (wyzyskanie w tym celu organizacyj kupieckich).

W granicach powyższego programu ramowego można już zrobić wiele. Nie wyczerpuje on jednak całości, mogą bowiem być czynione odchylenia, odpowiednio do warunków i potrzeb miejscowych.

Biuro Zjazdów Instytucyj Oszczędnościowych przygotowało specjalnie na „Dzień Oszczędności” niektóre pomoce propagandowe, o których wspomina-
my na innym miejscu. Materiały te mogą być do-

starzone zainteresowanym instytucjom w nieograniczonych ilościach.

Biuro Związku Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności służy ze swojej strony wszelkimi informacjami i wskazówkami.

Od komunalnych kas oszczędności, jako od instytucji powołanych m. in. do propagowania oszczędności, musimy wymagać, aby postarały się o należyte zorganizowanie obchodu. Wszelkie ponie-
sione trudy opłacać się w przyszłości sowicie, przy-
czynią się bowiem niewątpliwie do uświadomienia
szerokich warstw społeczeństwa o korzyściach oszczę-
dzania, a co za tem idzie, spowodują większy napływ
wkładów oszczędnościowych, znaczenia których dla
gospodarki społecznej nie trzeba uzasadniać.

K. P.

Czego należy wymagać od personelu Kas Oszczędności.

Następstwem ustalenia jednolitych dla całego Państwa zasad organizacji Komunalnych Kas Oszczęd-
jest żywiołowe—rzec można—dążenie naszych samo-
rządów do tworzenia tych doniosłego znaczenia zakła-
dów.

Od kilku miesięcy każdy numer „Oszczędno-
ści” przynosi wiadomości o powstaniu coraz to no-
wych kas oszczędności zarówno w b. Królestwie Kon-
gresowem, jak w Małopolsce i na Kresach Wschodnich.

Przypuszczać należy, że ta akcja założycielska
nie jest przysłowiowym ogniem słomianym, lecz po-
trwa przez czas dłuższy, bo też zaniedbanie nasze
w dziedzinie oszczędności jest w porównaniu z in-
nymi narodami niesłychane.

Dość widać liczby dotyczące zakładów oszczę-
dnościowych Niemiec (3,000 kas z 11,000 oddziałów
i 25,000 spółdzielni), lub Szwajcarii (4,000 instytucji
oszczędnościowych) aby unaocznili sobie, ile mamy
tu do zrobienia. Wprawdzie nie my jesteśmy winni
temu stanowi rzeczy, lecz ta okoliczność łagodząca
nie umniejsza bynajmniej rozmiarów pracy, jaka stoi
przed nami.

Zagadnieniem niezmiernie wagi przy rozbudo-
wie sieci kas oszczędności jest kwestja doboru od-
powiedniego personelu, bez którego niepodobna zrea-
lizować celów, do jakich kasy oszczędności są po-
wołane.

Najważniejsze to zagadnienie jest w Polsce jed-
nocześnie i najtrudniejszym dzięki warunkom, w ja-
kich znajdowaliśmy się do niedawna.

W największej pod względem zaludnienia i prze-
strzeni dzielnicy Państwa, mianowicie w b. zaborze
rosyjskim, komunalne kasy oszczędności nie były
znane zupełnie. Istniały one tylko w b. zaborach
austriackim i pruskim, przyczem w tym ostatnim by-
ły jednak administrowane przez Niemców. Polskiemu
nie tylko z imienia, lecz i z ducha były faktycznie
jedynie kasy oszczędności b. Galicji, które też wy-
chowały sobie przy pomocy związku lwowskiego za-
stęp pracowników, wystarczający na potrzeby tej
dzielnicy.

Gorzej już przedstawia się sprawa wyspecjali-

zowanego personelu kas oszczędności b. dzielnicy
pruskiej, gdzie polacy mogli mieć tylko minimalny
wpływ na sprawy społeczno-gospodarcze. Jednak
przyjęcie od zaborców gotowej już dość gęstej sieci
kas oszczędności z ich centralą umożliwiło tej dziel-
nicy rozpoczęcie intensywnej pracy nad przygotowa-
niem odpowiedniego dla tych zakładów personelu,
co też jest dokonywane od lat szeregu.

Natomiast w b. zaborze rosyjskim mowy nawet
być nie mogło o wyspecjalizowaniu się do pracy
w kasach oszczędności wskutek zupełnego braku tych
instytucji.

Z konieczności zatem związki komunalne, orga-
nizujące kasy oszczędności, muszą dziś posiłkować
się siłami, pracującymi dotychczas w innych dziedzi-
nach, najczęściej — w bankowości, i przy ich po-
mocy prowadzić swe zakłady.

Na pozór zdawałoby się mogło, że ten sposób
załatwiania sprawy personelu kas oszczędności nie
powinien nastęrczać żadnych zastrzeżeń: według obo-
wiązuujących kasy oszczędności przepisów prawnych
zakres ich działalności pokrywa się niemal całkowi-
cie z działalnością banków, a więc bankowiec będzie
w kasie oszczędności na właściwym miejscu.

Istotnie, jeżeli chodzi o t e c h n i k ę czynności
kasy, to kwalifikacje rutynowanego współczesnego
bankowca stanowią warunek nieodzowny przy obsa-
dzeniu stanowisk pracowników, a szczególnie kierow-
ników Kas.

Błędem jednakże byłoby ze strony władz kasy
oszczędności, gdyby, poprzestając na tych kwalifi-
kacjach, nie stawiały jej personelowi innych wyma-
gań, wynikających z samej istoty i ducha kasy
oszczędności.

Jeżeli bowiem zachodzi niejaki podobieństwo
pomiędzy bankami a kasami oszczędności, to różnica
pomiędzy nimi jest znacznie większa, a ta różnica
właśnie decyduje o tem, jak kasę prowadzić należy.

Polega ona na tem, że kasy oszczędności są
w przeciwieństwie do banków zakładami u ży t e c z-
ności publicznej.

Momentem decydującym dla nich przy wszel-

kiego rodzaju operacjach jest nie zysk, lecz wzgląd na cel społeczny, jaki się przez nie osiąga. Dlatego też przy udzielaniu kredytu np. kasy oszczędności ze względów społeczno-gospodarczych nierzadko udzielają pożyczek w wypadkach, gdy żaden bank operacji kredytowej nie podjąłby się.

Otóż pracowników kasy, a zwłaszcza jej kierownika, cechować winno przede wszystkim głębokie uświadomienie tej społecznej roli kasy oszczędności. Dopiero takie przeświadczenie wewnętrzne, poparte dokładną znajomością stosunków gospodarczych kraju, warunków miejscowych i psychiki ludzkiej, umożliwi właściwą orientację i powzięcie prawidłowej decyzji w zagadnieniach jakie stają przed kasą.

Dalszym postulatem jest należyte zrozumienie roli kasy oszczędności, jako czynnika gospodarczego, powołanego do zadośćuczynienia miejscowym potrzebom kredytowym.

W tej dziedzinie zadaniem kierownika kasy powinno być—w przeciwieństwie do banków nie specjalizowanie się w finansowaniu pewnych gałęzi przemysłu czy handlu, ani szukanie dużych lukratywnych lokat, lecz taki rozdział kredytów, aby, przez umożliwienie korzystania z nich jaknajwiększej liczbie potrzebujących, akcja kredytowa Kasy objęła wszystkie strony miejscowego życia gospodarczego.

Jeszcze większe uspołecznienie personelu i kierownictwa kasy oszczędności potrzebne jest do wykonywania przez nią funkcji zbierania oszczędności.

Pod wpływem wstrząsu, zwanego dewaluacją, nastąpiła w Polsce, podobnie zresztą jak i we wszystkich krajach, dotkniętych tą chorobą pieniądza, zasadnicza ewolucja pojęcia oszczędności. Pamięć o tak niedawno poniesionych stratach poderwała zaufanie wkładców nie tylko do instytucji pieniężnych, ale i do samego pieniądza.

Dawne motywy oszczędzania ustąpiły nowym. Zamiast dalekich nieokreślonych celów wkładca stawia dziś sobie cel bliski, konkretny, dla osiągnięcia którego gotów jest oszczędzać w ciągu określonego czasu.

Z faktami tymi kierownictwo kasy oszczędności musi się liczyć, jeżeli chce, by do niej wpływały pieniądze, pochodzące z zupełnie innych źródeł, aniżeli wkłady bankowe.

Znajomość współczesnych przesłanek oszczędzania, dostosowanie do nich urządzeń kasy—rzeczy zbędne dla bankowca—stają się dziś prosto konieczne dla funkcjonariusza kasy oszczędności, jeżeli ma swe obowiązki spełniać z pożytkiem dla instytucji.

Z tem wiąże się kwestja odpowiedniego stosunku urzędników do publiczności, który nie może ograniczać się do prostego technicznego załatwiania otrzymywanych zleceń. Wnikanie w jej potrzeby, zaznajamianie się z upodobaniami, jest niezbędne do przystosowania urządzeń kasy do życia ogółu i ponownego zdobycia poderwanego zaufania.

Nie koniec na tem. Urzędnik kasy oszczędności ma obowiązek pamiętania także o wychowawczej roli tych zakładów i współdziałania w każdej akcji, mającej na celu czy to wszczepianie idei oszczędności w pokolenia najmłodsze, aby wyrosły na przyszłych świadomych wkładców, czy też uświa-

domienie zbyt licznych—niestety—u nas zastępów tych, którym wszelka myśl o oszczędzaniu jest nie tylko obca, ale wręcz wstrętą.

Urzędnikowi kasy powinien być obcy argument, że propaganda oszczędności jest wydatkiem zbyt kosztownym w porównaniu z wynikami jej, bo te wyrażają się przeważnie w napływie wkładów drobnych, które „nie opłacają się” kasie.

Ambicją jego powinna być właśnie nie wysoka suma ogólna wkładów oszczędnościowych, ani nie czysty zysk, osiągnięty z operacji kasy, lecz możliwie największa ilość wkładców i stosunek procentowy rocznego przyrostu ich liczby, tak samo jak świadectwem dobrej polityki lokacyjnej kasy będzie nie ogólna wysoka suma ogólna udzielonych pożyczek, lecz liczba i zawód dłużników oraz małe rozpięcie czynnej i biernej stopy procentowej.

Wszystko, co wyżej powiedziano, jest wręcz sprzeczne z tem, czego się wymaga od pracownika bankowego.

Dla tego ostatniego stanowi ideał napływ dużych kapitałów, niskie ich oprocentowanie, duże i zyskowne, dobrze oprocentowane interesy kredytowe, a w wyniku pracy rocznej—wielki zysk i wysokie dywidendy, czyli właśnie to wszystko, co o kasie oszczędności świadczyłoby jaknajgorzej.

Wspólna wszystkim kasom oszczędności swoistość ideologii doprowadziła już oddawna do przeświadczenia, że dla osiągnięcia ich celów koniecznem jest posiadanie odpowiednio przygotowanych pracowników. To też na Zachodzie organizacje centralne kas oszczędności od dłuższego czasu szkolą całe zastępy kandydatów na stanowiska w kasach zarówno na kursach organizowanych doraźnie, jak i w stale funkcjonujących uczelniach specjalnych.

Szczególną dbałość wykazują w tej dziedzinie Niemcy, gdzie obok założonego w tym roku w Berlinie Instytutu dla kierowników kas oszczędności istnieje oddawna cały szereg kursów i szkół dla ich pracowników.

Wzrastające zapotrzebowanie sił fachowych do powstających w Polsce kas oszczędności niewątpliwie skłoni trzy istniejące związki do pójścia za przykładem Niemiec i do zorganizowania bądź wykładów, bądź stałych kursów dla kandydatów na stanowiska w kasach oszczędności.

Dla umożliwienia orientacji w zadaniach tych kursów oraz w ich zakresie, podaję poniżej program wykładów w Niemieckiej Szkole Kas Oszczędności w Hanowerze o kursie rocznym, na który przyjmowani są urzędnicy kas, obowiązani po wysłuchaniu wykładów do składania egzaminów, decydujących o dalszym ich awansie.

A. *Urzędowy bieg spraw* (ze zwiedzaniem biur urzędowych);

B. *Nauka gospodarstwa społecznego*: powstawanie gospodarstwa, jego formy i rozwój, przegląd systemów ekonomicznych, prawo ekonomiczne, systemy i postulaty socjalistyczne, gospodarstwo społeczne, praca, dobra gospodarcze, wartość i majątek, kapitalistyczna i socjalistyczna organizacja gospodarstwa;

C. *Arytmetyka handlowa*;

D. *Rachunkowość i księgowość*;

E. *Teorja pieniądza, papiery wartościowe i bankowość*: pieniądz, weksel, czek, bankowość, interesy bankowe;

F. *Ogólna nauka prawa*: wstęp, pojęcia zasadnicze, historia prawa, rozwój prawa od powstania państwa, systematyka prawa;

G. *Prawo państwowe i administracyjne*: pojęcie zasadnicze prawa państwowego, historia prawa państwowego i powstawania państw w Niemczech, obowiązujące prawo państwowe i administracyjne Rzeszy, obowiązujące prawo państwowe i administracyjne pruskie;

H. *Pragmatyka służbowa* urzędników i funkcjonariuszy;

I. *Prawo cywilne*: przepisy ogólne, zobowiązania, prawo materialne, prawo rodzinne, prawo spadkowe, postępowanie cywilne, upadłościowe i handlowe;

K. *Prawo hipoteczne*: zasadnicze podstawy prawne, początek obecnego niemieckiego prawa hipotecznego, księgi gruntowe, istota i rodzaje hipotek, treść i przedmiot hipoteki, zmiany hipoteki, wygaśnięcie praw hipotecznych, realizowanie prawa hipotecznego, specjalne rodzaje hipotek, postępowanie konkursowe, dochodzenie z tytułu hipoteki, podstawy gospodarcze hipoteki, instytucje kredytu hipotecznego, zagadnienia podstawowe hipoteki, taksy hipoteczne, przepisy prawne o lokatach hipotecznych kas oszczędności, wskazówki praktyczne o kredycie hipotecznym, akta hipoteczne i księgowanie hipotek, hipoteki o stałej wartości, waloryzacja hipotek;

L. *Zasady kas oszczędności*: wstęp — uwagi ogólne o zakładaniu kas oszczędności w związku z Regulaminem 1838 r., kasy oszczędności publiczne i prywatne, pojęcie publicznej kasy oszczędności, związki poręczające, uchwały związku poręczającego o założeniu kasy, zezwolenie i nadzór władz państwowych, statut kasy oszczędności;

M. *Technika prowadzenia kasy oszczędności*: 1) założenie kasy: budynek kasy, lokal kasy, jego rozplanowanie; 2) prowadzenie kasy: godziny biurowe, załatwianie publiczności, kwitowania, kontrola, personel urzędniczy, akta, regulamin służbowy; 3) obrót oszczędnościowy: książeczka oszczędnościowa, jej wystawienie, charakter prawny książeczki i wkładu oszczędnościowego, zgubienie i amortyzacja książeczki, zastrzeżenie przeciw wypłacie osobom trzecim, hasła, znaczki kontrolne, inne ograniczenia, pieniądze małoletnich, sekwestr i zajęcie wkładu, legitymowanie spadkobierców, obowiązek kasy informowania o wkładach; 4) popieranie rozwoju oszczędności: zbiornice, oddziały, obrót inkasowy, skarbonki, kasy gwiazdkowe i t. p., dzienne oprocentowanie wkładów, bezpłatny obrót międzykasowy, ułatwienia w dysponowaniu wkładami, zabezpieczenie wkładów przed nieprawym podniesieniem przez osoby trzecie, szkolne kasy oszczędności, popieranie drobnych oszczędności (kasy fabryczne, automaty, znaczki oszczędnościowe, książeczki podarunkowe), r-ki żyrowe pocztowe, w Banku Rzeszy, w kasach oszczędności, w bankach, obroty czekowe i kontokorentowe, afisze, uprzejme traktowanie publiczności, dokładne i zrozumiałe informowanie; 5) rewizje miesięczne, nagłe, państwowe i związkowe;

N. *Księgowość kas oszczędności* (wykłady teoretyczne i ćwiczenia praktyczne): zalety księgowości

kupieckiej, księgi buchalteryjne, obliczanie odsetek (tabele procentowe), dowody buchalteryjne, bilans i rachunek strat i zysków, obliczanie i podział nadwyżki, wykazy statystyczne;

O. *Obroty czekowe i przekazowe*: uwagi ogólne o gospodarczym znaczeniu obrotów czekowych i żyrowych oraz o pożytku ich dla kas oszczędności, prawo czekowe, przelewy żyrowe, obroty czekowe, żyrowe i przekazowe niemieckich kas oszczędności: obrót czekowy a wkłady oszczędnościowe, obrót czekowy w związku z r-kami depozytowymi i bieżącymi, warunki uczestnictwa w tych obrotach, zwyczaje obrotów w r-kach bieżących, czekowych i żyrowych, komunalna organizacja żyrowa;

P. *Działalność kredytowa kas oszczędności*: kasy oszczędności jako instytucje kredytowe, pożyczki: dla instytucji publicznych, dla spółdzielni, na zastaw, skryptowe i wekslowe, z poręką i bez niej, lokaty w papierach procentowych, wskazówki ogólne o wystawianiu dowodów dłużnych, ich stemplowaniu, układaniu planów amortyzacyjnych i t. d.;

Q. *Gospodarka kas oszczędności*: rola kas oszczędności i oszczędzania w gospodarstwie społecznym, geneza kas oszczędności, łączenie kas w związki, kasy oszczędności w Prusach, rozwój kas oszczędności, ich zadania i program, ogólny przegląd interesów kas oszczędności, kasy oszczędności za granicą, ćwiczenia seminaryjne;

R. *Polityka kas oszczędności*: wstęp—polityka zewnętrzna i wewnętrzna kas oszczędności, jako instytucji oszczędnościowych, kredytowych i komunalnych; część ogólna — wytyczne polityki kas oszczędności: użyteczność publiczna, pewność, rentowność, płynność; część specjalna: a) operacje biernie — znaczenie oszczędności, przeszkody do zwalczania, ułatwienia oszczędzania, środki krzewienia oszczędności, oprocentowanie wkładów, urządzenia propagandowe; b) operacje czynne — kredyt hipoteczny, lokaty w papierach procentowych, kredyt osobisty z poręką lub bez (na skrypty i weksle), pożyczki dla związków prawa publicznego, pożyczki na zastaw towarów, papierów wartościowych, książeczek oszczędnościowych, hipotek i t. d., pożyczki dla spółdzielni bez specjalnego zabezpieczenia, użycie wolnej gotówki, dyskonto weksli, lokaty w bankach; c) operacje prowizyjne — przechowanie i administracja papierów wartościowych, wynajem schowków bezpieczeństwa, zakup i sprzedaż papierów procentowych na rachunek osób trzecich, udział w przedsiębiorstwach przemysłowych, inkaso, udzielanie gwarancji i t. d.;

S. *Prawodawstwo podatkowe w stosunku do kas oszczędności*;

T. *Nauka o efektach i giełda*: papiery procentowe o oprocentowaniu stałym i zmiennym, losy, kuksy itd., papiery wartościowe jako przedmiot lokaty i spekulacji, istota giełdy, jej historia, rozwój i znaczenie, wykonywanie zleceń giełdowych przez banki i kasy oszczędności, księgowanie obrotów giełdowych, zmiany kapitałów spółkach akcyjnych, operacje emisyjne i konsorcjowe, zarządzanie depozytami wartościowymi;

U. *Komunalna organizacja żyrowa*: powstanie i rozwój organizacji żyrowej, zasady, rozbudowa i widoki na przyszłość, technika komunalnego obrotu ży-

rowego, czekowo-inkasowego, podróŜnych listów kredytowych i przekazów pospiesznych;

V. *Spółdzielczość*: wstęp — istota spółdzielczości, spółdzielnie zarobkowe i gospodarcze podstawy prawne i materialne spółdzielczości, spółdzielnie zawodowe i celowe, historia spółdzielczości, organizacja spółdzielczości, administracja spółdzielni, związki spółdzielcze i Pruska Kasa spółdzielcza, wiadomości ogólne — statystyka, wpływ gospodarczy spółdzielczości, stosunek do publicznych kas oszczędności;

W. *Ubezpieczenia*: a) ubezpieczenia prywatne: historia ubezpieczeń, ich rozbudowa, przepisy prawne, nadzór, teoria i statystyka, stosunek do ubezpieczeń państwa, banków i kas oszczędności, ubezpieczenia za granicą, ubezpieczenia osób i rzeczy, ubezpieczenia ogniowe z uwzględnieniem szacowania wartości budynków, ubezpieczenia wzajemne; b) ubezpieczenia społeczne: ustawa państwowa, ubezpieczenia na wypadek choroby, wypadków, inwalidzkie i pracowników, świadczenia na rzecz ubezpieczonych, wpływ ubezpieczeń socjalnych na stosunki gospodarcze i sanitarne, dalsza rozbudowa ubezpieczeń socjalnych.

PowyŜszy program świadczy dobitnie, jak daleko idące wymagania stawiają swym pracownikom niemieckie kasy oszczędności, mimo Ŝe, istniejąc od

lat niemal stu, miały juŜ czas i moŜność wyrobienia sobie tradycji i popularności w społeczeństwie, a obok tego wytworzenia całych generacji świadomych swych zadań pracowników.

O tem, abyśmy byli w stanie zorganizować w najbliższej przyszłości kurs o podobnie szerokim programie, trudno nawet marzyć chociaŜby juŜ tylko dla braku sił, które mogłyby się oderwać od swych zajęć zawodowych, aby poświęcić rok na wykłady specjalne.

Sądzę jednak, Ŝe niektóre punkty programu niemieckiego (zasady, technika prowadzenia, księgowość, działalność kredytowa, polityka) dałyby się zrealizować przy wspólnym wysiłku trzech związków kas oszczędności, skoro najmłodszy z nich — warszawski w końcu kwietnia r. b. z powodzeniem dokonał próby w tym kierunku, organizując konferencję dyrektorów kas z ciekawą dyskusją na niektóre tematy z tej dziedziny.

Z przedmiotów wyszczególnionych w powyŜszych punktach programu szkoły hanowerskiej moŜna by wybrać na razie najŜywotniejsze dla warunków organizacyjnych naszych kas oszczędności i drogą stopniowego rozszerzania programu wykładów dojść do stworzenia polskiej szkoły kas oszczędności.

Bolesław Mrozowski.

GIEŁDA.

(S Z K I C).

V.

Giełdy pienięŜne i towarowe. WaŜniejsze giełdy towarowe. Organizacja giełd w Polsce. Przepisy w tym względzie. Maklerzy przysięgli.

Giełdy dzielą się na dwa główne rodzaje: a) giełdy pienięŜne i b) giełdy towarowe i produktowe. W miejscowościach, posiadających uznane giełdy urzędowe, zazwyczaj istnieją jeszcze giełdy pokątne, u nas zwane „czarnymi giełdami”.

PoniewaŜ papiery wartościowe, z natury swojej posiadają cechę zastępczości (Fungibilität), więc teŜ najbardziej nadają się do obrotów giełdowych. Prócz papierów procentowych: państwowych, hipotecznych i komunalnych, przedmiotem obrotów giełd są: akcje, obligacje, tudzież waluty, to jest pieniądze zagraniczne, oraz czek, przekazy i wypłaty na zagranicę.

Produkty i towary, ściśle rzecz biorąc, powinny być rozpatrywane przy dokonywanych transakcjach indywidualnie. WszakŜe, przez ustanowienie typów towarów i produktów, wytworzono gatunki towarów, odpowiednie do obrotów giełdowych.

Wśród produktów, które weszły do obrotów giełdowych, naleŜy wymienić: zboŜe (Nowy Jork, Chicago, Liverpool, Budapeszt, Wiedeń, Królewiec i t. d.) spirytus, olej lniany i rzepakowy, nafta (Brema, Londyn, Nowy Jork), wełna (Havre) bawełna (Liverpool, Brema), węgla kamienne (Londyn) oraz róŜne produkty przemysłowe, jak: Ŝelazo (Glasgow, Bruksela, Londyn, Nowy Jork), wreszcie słonina i smalec (Nowy Jork, Chicago) i t. d.

Przepisy, dotyczące organizacji giełd w Polsce, są zawarte w rozporządzeniu p. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o „Organizacji giełd”. Rozporządzenie powyŜsze, ogłoszone w n-rze 114 „Dziennika Ustaw” z dnia 31 grudnia 1924 roku, uzupełnione zostało następnie przez rozporządzenie p. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 roku.

Giełdy w Polsce mogą być pienięŜne i towarowe. Giełdy pienięŜne podlegają nadzorowi ministra skarbu, a pozwolenie na ich otwarcie wydaje według swego uznania minister skarbu w porozumieniu z ministrem przemysłu i handlu. Giełdy towarowe podlegają nadzorowi ministra przemysłu i handlu. Pozwolenie na ich otwarcie wydaje według swego uznania minister przemysłu i handlu, w porozumieniu z ministrem skarbu.

W Polsce, tak jak w Niemczech, nadzór nad giełdami sprawuje z ramienia rządu komisarz giełdowy, posiadający bardzo obszerne atrybuty.

Nadzór nad giełdami moŜe być u nas, tak jak w Niemczech, przekazywany przez rząd izbowi handlowym.

Członkami giełd pienięŜnych w Polsce mogą być wpisani do rejestru handlowego kupcy i spółki handlowe.

Giełda jest osobą prawną. Rządzi się ona statutem, zatwierdzonym przez właściwego ministra, o czem była mowa wyŜej. Statut powinien zawierać, między innymi:

1) oznaczenie rodzaju giełdy i wyszczególnienie przedmiotów obrotu na danej giełdzie;

2) określenie warunków członkostwa, praw i obowiązków członków giełdy i ich zastępców;

3) przepisy, dotyczące ustanawiania władz giełdowych.

Władzami giełdy są: 1) ogólne zgromadzenie członków giełdy; 2) rada giełdowa; 3) sądy rozjemcze; 4) komisja dyscyplinarna, oraz komisje, przewidziane przez statut.

Pośrednictwem przy transakcjach giełdowych

i stwierdzeniem zawarcia tych transakcji mogą zajmować się tylko maklerzy przysięgli, zatwierdzeni przez ministra, którego nadzorowi giełda podlega. Czynnych na giełdach pieniężnych w Polsce, maklerów przysięgłych, których w Warszawie jest 25-ciu, obowiązują przepisy, „w przedmiocie powoływania i zwalniania oraz praw i obowiązków maklerów na giełdach pieniężnych w Polsce”, wydane w dniu 20 kwietnia 1923 roku przez ministrów skarbu oraz przemysłu i handlu.

Stefan Woyzbun.

Ze Związku Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności.

W ciągu miesiąca września przeprowadzono lustrację trzech powiatowych kas oszczędności: w Łowiczu, Kielcach i Radomiu. Dalsze lustracje w toku.

Prace nad instrukcją manipulacyjną dla komunalnych kas oszczędności zostały obecnie, po ukończeniu okresu urlopów, wznowione i prowadzone będą w szybkim tempie. Dążeniem bowiem Zarządu Związku jest wydanie jeszcze przed upływem bieżącego roku choćby tymczasowej instrukcji i przygotowanie kompletu ksiąg i druków. Pozatem czynione są obecnie przygotowania do urzędowania przy końcu r. b. kilkodniowego kursu dla buchalterów komunalnych kas oszczędności. Konkretnie wiadomości w tej sprawie dojdą do zrzeszonych kas w postaci okólnika, jaki będzie wystosowany w październiku, bezpośrednio po mającem się odbyć wkrótce zebraniu Zarządu Związku.

Poza przeprowadzonymi lustracjami i udzielanymi pisemnymi instrukcjami w rozmaitych sprawach, biuro Związku udzieliło przedstawicielom całego szeregu organizujących się kas wyczerpujących informacji w kwestjach organizacyjnych, kredytowych i in. Pozatem wystosowane zostały we wrześniu pisma: a) do Ministerstwa Skarbu — w sprawie zezwolenia komunalnym kasom oszczędności na kasowanie znaczków stemplowych na wekslach; b) do Ministerstwa Skarbu i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — w sprawie zezwolenia wszystkim kasom na prowadzenie operacji, przewidzianych w § 52 ust. 2 statutu normalnego (§ 50 rozp. wyk. z dn. 26.III 28 r.).

W sprawie niektórych formalności, związanych z przejściem komunalnych kas oszczędności na nową organizację, wystosowany został do zrzeszonych kas okólnik № 16 z dn. 29 września 1928 r. treści następującej:

„Do wszystkich zrzeszonych komunalnych kas oszczędności.

W związku z aktualną obecnie kwestją przejścia istniejących już komunalnych kas oszczędności na nową organizację, względnie otwierania nowych kas i rozpoczynania przez nie działalności, Zarząd Związku uznał za wskazane zakomunikować zrzeszonym Kasom następujące uwagi.

W sprawie konieczności ogłoszenia statutu Kasy.

Statut każdej kasy zawiera w § 58 (59) przepis, że wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Wojewódzkim dzienniku urzędowym (względnie w innych

czasopismach). Wynika z tego, że, dopóki nie nastąpiło zgodne z powyższym przepisem ogłoszenie statutu, żaden z organów Kasy (Rada, Zarząd) nie może rozpocząć czynności oficjalnych.

W sprawie wyboru Przewodniczącego Rady i członków Zarządu.

Wyboru przewodniczącego Rady oraz członków (i Naczelnika) Zarządu może Rada dokonać dopiero po ogłoszeniu statutu (jak wyżej), w przeciwnym razie nie możnaby uznać wyboru za prawny. Należy przytem mieć na względzie przepis § 13 ust. ost. statutu o tajności wyborów. Z przepisu tego wynika, że tylko tajne wybory — za pomocą kartek są ważne. Należy więc uznać za wykluczoną możliwość dokonania wyboru nprz. przez aklamację, lub w głosowaniu jawnem — bez kartek.

Przy tej sposobności podkreślamy, że wybór Naczelnika Zarządu (wzgl. całego Zarządu) jest prawomocny dopiero po zatwierdzeniu przez odpowiedni organ poręczającego związku komunalnego (§ 18 statutu). Dopóki to zatwierdzenie nie nastąpi, Zarząd nie może rozpoczynać swoich czynności.

W sprawie uchwał Rady niezbędnych do uruchomienia Kasy.

Przed uruchomieniem kasy na nowych zasadach prawnych winna Rada, poza wyborem przewodniczącego Rady oraz członków Zarządu, powziąć m. in. następujące uchwały:

1) przyjąć tymczasowy choćby regulamin czynności rady i zarządu;

2) uchwalić preliminarz Kasy;

3) określić najwyższą dopuszczalną wysokość wkładów i stopę % (względnie przekazać to Zarządowi);

4) udzielić odnośnym osobom (z pośród Zarządu i ew. pracowników) upoważnienia do podpisywania dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania;

5) określić termin uruchomienia kasy, względnie przejęcia interesów zreorganizowanej kasy (rozpoczęcia czynności przez organa kasy).

W sprawie przejęcia interesów dotychczasowych kas przez zreorganizowane kasy.

Przed rozpoczęciem przez zreorganizowane kasy działalności na nowych zasadach, należy przejąć w sposób formalny interesy dotychczasowych kas.

Przejęcie to winno się odbyć, zdaniem naszym, w sposób następujący.

Należy skutecznie zamknięcie rachunków na dzień przejęcia, w celu ustalenia aktywów i pasywów, samo zaś przejęcie winno się odbyć protokularnie. W protokule zdawczo-odbiorczym należy zaznaczyć stan przejmowanego majątku i funduszy, oraz wyszczególnić (ewent. w oddzielnych załącznikach) wszystkie przejmowane wierzytelności i zobowiązania kasy, księgi, dokumenty i t. d. Protokół winien być podpisany z jednej strony przez przedstawicieli poręczającego Związku komunalnego i ustępującego zarządu dawnej kasy, z drugiej strony—przez przedstawicieli zarządu zreorganizowanej kasy.

Protokół zdawczo-odbiorczy winien być sporządzony w dwóch egzemplarzach: jeden dla poręczającego Związku komunalnego i jeden dla kasy. Treść protokołu winna być przyjęta przez Radę kasy i odpowiedni organ poręczającego Związku komunalnego na najbliższych zebraniach oraz zakomunikowana władzy nadzorczej.

Przypominamy równocześnie, że Ogólne Zebranie Związku w dn. 29 kwietnia r. b. wypowiedziało się za tem, aby (o ile inne względy temu nie przeszkodzą) przejęcie nastąpiło z dn. 31 grudnia 1928 r.

W sprawie prowadzenia operacji, wymagających osobnego zezwolenia Ministra Skarbu.

Operacje, wymienione w § 52 ust. 2 statutu, może kasa prowadzić dopiero po uzyskaniu na to

specjalnego zezwolenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Wynika z tego, że o to zezwolenie trzeba wystąpić, niezależnie od zatwierdzenia statutu przez Urząd Wojewódzki. Dopóki zaś zezwolenie to nie będzie udzielone, kasa odnośnych operacji prowadzić nie powinna.

Przy tej sposobności zwracamy uwagę na konieczność brania pod uwagę zakomunikowanych kasom w swoim czasie wniosków Zarządu Związku, w sprawie brzmienia statutów. We wnioskach tych bowiem, w odniesieniu do § 52 ust. 2 statutu uwzględnione zostało takie brzmienie, które pozwala kasom prowadzić wymienione wyżej operacje bez uciążliwych formalności (jak naprz. oddzielne uchwały organu stanowiącego poręczającego związku kom. na każdą zaciąganą przez kasę pożyczkę, lub udzielaną gwarancję).

Powyższe nasze uwagi prosimy przyjąć pod uwagę, dla uniknięcia nieformalności oraz nieporozumień, jakie z tych nieformalności mogą wynikać.

W ciągu września zgłosiły przystąpienie do Związku następujące komunalne kasy oszczędności powiatowe: w Hrubieszowie, Łodzi, Mławie, Mołdecznie i Puławach. Razem więc należy obecnie do Związku 77 komunalnych kas oszczędności i 2 powiatowe związki komunalne (w których kasy są w organizacji).

Poradnik.

I. Pytanie: *Czy i w jakiej wysokości należy stemplować rachunki pożyczek, udzielonych przez komunalną kasę oszczędności gminnym kasom pożyczkowo-oszczędnościowym lub kasom Stefczyka.*

Odpowiedź: Zarówno gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe, jak kasy Stefczyka nie są zwolnione od opłat stemplowych od zaciąganych pożyczek. Dlatego przy udzielaniu im pożyczek przez komunalną kasę oszczędności należy uiszczać opłatę stemplową. Wysokość tej opłaty zależy od rodzaju zabezpieczenia. Przy zabezpieczeniu wekslowem opłata będzie uiszczona przez wypełnienie weksli na odpowiednią sumę. Przy skrypcie dłużnym opłata wynosić będzie 0,3% od sumy zobowiązania (art. 28 ust. ost. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13 kwietnia 1927 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 38 poz. 339).

Jeżeli komunalna kasa oszczędności wydaje klientowi (a więc i Kasie gminnej lub Stefczyka) rozrachunek z pożyczki, nprz. „notę dyskontową” lub inne pismo, stwierdzające należności klienta i wymienia sumę wekslową (pożyczki), stopę %, kwoty ulegające potrąceniu tytułem odsetek oraz tytułem wydatków przez kasę poniesionych (nprz. porto) tudzież należną klientowi resztę—to takie pismo podlega opłacie tylko wtedy, jeżeli zarazem wymienia prowizję bankową (pod nazwą „prowizja” lub inną, n.p. „damno”). Podlega mianowicie opłacie w wysokości 0,2% od kwoty prowizji — jako rachunek (art. 90 p. a u. o. s. oraz wykładnia Nr. 8 w Nr. 6 Dz. Urz.

Ministerstwa Skarbu z r. 1927). Rachunki jednak wogóle są wolne od opłaty, gdy kwota należności w rachunku wymieniona nie przewyższa 20 zł.; gdy więc prowizja wymieniona w notcie dyskontowej nie przewyższa 20 zł., to od noty dyskontowej żadna opłata się nie należy.

Jeżeli kwota, należna z tytułu zdyskontowania wekslu (pożyczki wekslowej) nie zostaje klientowi wypłacona, tylko zostaje zapisana na jego rachunku bieżącym i o tem kasa klienta zawiadamia—to tego rodzaju zawiadomienie nie podlega opłacie. W myśl bowiem art. 118 u. o. s. podlega opłacie pismo, stwierdzające przyjęcie pieniędzy na oprocentowanie, zaś w przypadku, o którym mowa, przyjęcie pieniędzy nie nastąpiło, odbył się obrót bezgotówkowy: kasa otrzymała weksel, a kwotę, która jest tylko wyrażona w sumie pieniężnej, ale nie była przedmiotem obrotu pieniężnego, zapisała na dobro klienta (wykładnia Nr. 14 w Nr. 6 Dz. Urz. Min. Skarbu z 1927 r.

2. Pytanie: *Czy pokwitowania na pobrane częściowo spłaty pożyczek i %/0 podlegają opłacie stemplowej i w jakiej wysokości?*

Odpowiedź: Pokwitowanie z uiszczenia procentów lub raty pożyczki, lub całej pożyczki, jeżeli udzielona ona została na skrypt dłużny, podlega opłacie w wysokości 20 gr., jeżeli kwota pokwitowana przewyższa 50 zł. (art. 136 oraz art. 137 p. 1 u. o. s.).

Przy pożyczce wekslowej podlega opłacie stemplowej w powyższej wysokości tylko pokwitowanie z uiszczenia odsetek. Natomiast pokwitowanie z uisz-

czenia sumy wekslowej jest wolne od opłaty stemplowej (art. 137 p. 11 u. o. s.) bez względu na to, czy jest umieszczone na samym wekslu, czy też w osobnym piśmie.

3. Pytanie: *W jakim stosunku, kiedy i od jakich kwot należy obliczać i wpłacać podatek od kapitałów i rent, oraz czy obowiązuje ten podatek, jeżeli wkładką jest instytucja państwowa?*

Odpowiedź: Wkłady na księżeczki komunalnych kas oszczędności są, w myśl art. 28 ust. 2 rozporządzenia z dn. 13.IV 27 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 38 poz. 339) i § 52 rozporządzenia wykonawczego z dn. 26.III 28 r. (Dz. Ust. Nr. 44 poz. 424) wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile nie przewyższają 5,000 zł. Przychody z wkładów przewyższających 5,000 zł. podatkowi powyższemu podlegają. Podatek wynosi 10% od sumy odsetek (+ 10% dodatku nadzwyczajnego, czyli razem 11%) i winien być wpłacony przez kom. kasę oszczędności do kasy skarbowej w ciągu 2-ch miesięcy po upływie odnośnego okresu obrachunkowego. Jeżeli chodzi o wkłady, to okresem obrachunkowym jest niemal we wszystkich kasach cały rok kalendarzowy, podatek więc uiszczyć należy do dn. 1 marca każdego roku za rok ubiegły.

Od rachunków czekowych podatek powyższy należy uiszczać bez względu na wysokość lokaty, przyczem wpłacać należy do Kasy Skarbowej w ciągu 2-ch miesięcy od zamknięcia rachunków za dany okres (przy zamknięciach półrocznych do dn. 31.VIII, przy kwartalnych — do 30.VI, 31.VIII, 30.XI i 28.II). Podstawa: art. 2, 3, 28, 99 i 30 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent).

Podatek od kapitałów i rent, obliczony na powyższych zasadach, obliczać należy zarówno od wkładów osób fizycznych i prawnych, jak od wkładów instytucji państwowych.

4. Pytanie: *Czy i jakim podatkiem państwowym podlegają wynajęte przez komunalną kasę oszczędności skrzynki depozytowe?*

Odpowiedź: W myśl art. 89 ustawy o opłatach stemplowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 98/1926 r. poz. 670), umowa o najem skrzynki depozytywnej (safe) lub o przedłużenie najmu, podlega opłacie w wysokości 10% od umówionej ceny za cały czas trwania sto-

sunku najmu—bez względu na to, czy została zawarta pisemnie, czy ustnie.

Opłatę winna uiszczyć osoba, wynajmująca skrzynkę depozytową (czyli kom. kasa oszczędności) gotówką bez urzędowego wymiaru.

W myśl art. 25 u. o. s. i § 39 rozporządzenia wykonawczego (Dz. Ust. R. P. Nr. 123/26 r. 713) winna komunalna kasa oszczędności, wynajmująca skrzynki depozytowe, przed rozpoczęciem czynności obejmujących wynajem skrzynek, zawiadomić o tem władze skarbowe. W zawiadomieniu należy wymienić firmę oraz rodzaj czynności.

W myśl § 121 rozp. wyk. osoba, wynajmująca skrzynki depozytowe ma prowadzić rejestr z następującymi rubrykami:

- rubr. 1 — pozycja,
- „ 2 — data zawarcia umowy,
- „ 3 — nazwisko i imię (firma, nazwa) klienta,
- rubr. 4 — okres, na który skrzynkę wynajęto,
- „ 5 — cena najmu za cały czas, wymieniony w kolumnie 4,
- rubr. 6 — opłata stemplowa (Zł. gr.)
- „ 7 — uwagi.

Nagłówek rejestru stanowi firma kasy i tytuł: opłat stemplowych od najmu skrzynek depozytowych.

Opłatę stemplową od najmu skrzynek depozytowych należy wpłacać (wraz z 10% dodatkiem nadzwyczajnym) do Kasy Skarbowej 2 razy miesięcznie (do dnia 22 bieżącego miesiąca za pierwszą połowę miesiąca i do dnia 7 następnego miesiąca za II połowę) przy deklaracji o brzmieniu następującem:

„Deklaracja celem uiszczenia opłaty stemplowej. Przy niniejszym składamy sumę zł..... gr....., słowami....., tytułem opłaty stemplowej od..... Nazwisko i imię (firma, nazwa) oraz dokładny adres płatnika.....

..... dnia..... 192..... r.

Podpis“.

Dla dokładnego wyjaśnienia sprawy radzimy nadto przeczytać art. art. 25 i 89 u. o. s. oraz §§ 39—45 i 121 r. w. s.

Wiadomości bieżące

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych.

W numerze 27 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z dn. 26 września 1928 r. ogłoszono następującą wykładnię ustawy o opłatach stemplowych.

Skróty u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

171. (art. 12, 65, i 106). Jeżeli przedsiębiorstwo górnicze jest prowadzone nie na mocy prawa **własności gruntu**, z którego są wydobywane ciała kopalne, ale z tytułu prawa wydobywania ciał kopalnych **z cudzego gruntu**, to w razie spo-

ządzenia pisma, stwierdzającego umowę o przeniesienie własności takiego przedsiębiorstwa stosuje się stawkę w wysokości 2%, przewidzianą w art. 65 u. o. s. względnie w wysokości 1%, przewidzianą w art. 106 u. o. s., nie tylko do wartości prawa wydobywania ciał kopalnych, ale także do wartości budynków, wchodzących w skład przedsiębiorstwa górniczego, oraz tych wszystkich innych części składowych tego przedsiębiorstwa, które — w myśl wykładni Nr. 150 (ogłoszonej w Nr. 16 Dziennika Urzędowego Min. Skarbu z 1928 r.) — byłyby uważane za rzeczy nieruchome, gdyby stanowiły część składową nie przedsiębiorstwa górniczego, ale innego przedsiębiorstwa.

W przypadkach, o których mowa, nie ma zastosowania stawka w wysokości 4%, przewidziana w art. 59.

Z całej bowiem struktury rozdziału jedenastego u. o. s., a zwłaszcza z punktu 4 art. 64 oraz z dwóch ostatnich ustępów art. 65, wynika, że różnica między przypadkami, przewidzianymi w powołanym rozdziale, a temi, które są unormowane w rozdziale dziesiątym, polega jedynie na ustanowieniu w rozdziale jedenastym stawek niższych, że zatem stawka w wysokości 20%, przewidziana w art. 65 (a tem samem także stawka 10%, przewidziana w art. 106) ma być stosowana w tejże rozciągłości, w jakiej do pism, wymienionych w art. 52, jest stosowana stawka w wysokości 4% (L. D. V. 7781/6/28).

172. (art. 96 — 100). Ubezpieczenie papierów wartościowych od strat na kursie i od wylosowania podlega — ze względu na art. 97 (punkt 1) ustawy o opłatach stemplowych — opłatom stemplowym według zasad, podanych w art. 96 oraz 99 i 100 powołanej ustawy tudzież w §§ 126—128, 133 i 134 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 713) w brzmieniu, ustalonym co do § 134 w § 9 rozporządzenia z dnia 17 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 274). (L. D. V. 7557/6/28).

Jak będzie obchodzone święto oszczędności w Polsce

Do udziału w pracach przygotowawczych nad zorganizowaniem obchodu międzynarodowego dnia oszczędności, przypadającego w dniu 31 października, Biuro Zjazdów Instytucji Oszczędnościowych w Polsce zaprosiło 34 instytucje państwowe, samorządowe, oświatowe, spółdzielcze itd.

Na zebraniu przedstawicieli tych instytucji wyłoniono dwie komisje: prasową i programową.

W skład komisji prasowej weszli: Poseł Bogusławski, Czemiński, kpt. Inlender, Dyr. Kuczewski i B. Zakrzewski; w skład komisji programowej zaś — pp.: Słomski (Poznań), Szulecki i Załuski z ramienia Związków Spółdzielczych i Kas Oszczędności, wejdą zaś jeszcze przedstawiciele Związku Nauczycieli Szkół powszechnych i Konfederacji Pracowników Umysłowych.

Zalecony do opracowania w szczegółach program obchodu Dnia Oszczędności przewiduje:

ozdobienie lokalów instytucji oszczędnościowych flagami oraz znakiem Międzynarodowego Instytutu Oszczędnościowego, przemówienie radiowe p. Prezesa Rady Zjazdów Instytucji Oszczędnościowych, artykuły w prasie, hasła oszczędnościowe, plakaty, obrazkowe i odezwy Komitetu obchodu, ulotki i broszury propagandowe, pogadanki w szkołach, pogadanka radiowa, wkłady zawiązkowe jako nagrody za najlepsze wypracowanie szkolne na temat oszczędności, wreszcie w toku są rokowania o pokaz filmu oszczędnościowego.

Prezydium Centralnego Komitetu uda się do Prezesa Rady Ministrów i p. Ministra Skarbu z prośbą o wygłoszenie przez nich krótkiego przemówienia radiowego w „Dzień Oszczędności”.

Organem wykonawczym Centralnego Komitetu jest Biuro Zjazdów Instytucji Oszczędnościowych w Polsce.

Stan wkładów w Małopolskich Kasach Oszczędności na dzień 1 września 1928 r.

Stan wkładek oszczędności złotych łącznie z dolarowymi, przeliczonymi na złote po kursie 1 dol. = Zł. 8.85 w 77 Kasach Oszczędności zrzeszonych w Związku Polskich Kas Oszczędności we Lwowie a działających na terenie Województw: Krakowskiego, Lwowskiego, Śląskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego wynosił z dniem 31 sierpnia 1928 Zł. 162.579.246.49 na 440.017 książeczek oszczędnościowych.

W miesiącu sierpniu pobrano Zł. 18.353.575.37 i wydano 3262 now. książ.

zwrócono Zł. 10.334.562.10 i ściąg. 2686 ks. z obiegu przyrost w sierpniu wynosi Zł. 8.019.013.26 i ściąg. 576 ks. w porównaniu ze stanem z 31 lipca 1928 Zł. 154.560.233.23.

Z 81 Kas należących do Związku 72 Kas nadeszło wykazy za sierpień przy 5 z powodu zalegania z wykazami: (pow. Kasa Horodenka, Podhajce, Turka, Kosów i miejska Oświęcim) przyjęto stan z poprzedniego miesiąca a 4 Kasy dla braku materiału nie uwzględniono, mianowicie: pow. Kasy Oszczędności. Skałat, Stanisławów, Tarnopol i Turka.

W miesiącu sierpniu r. b. zgłosiło przystąpienie do Związku pow. Kasy Oszcz. Bóbrka, Stanisławów i Tarnopol.

Akcja propagandowa Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu Bielskiego w Bielsku Podlaskim.

Wychodząc ze słusznego założenia, że podstawą dla rozszerzenia działalności kredytowej są przede wszystkim miejscowe oszczędności, wydała Kasa w pierwszej połowie b. m. odezwę do mieszkańców powiatu o konieczności oszczędzania i składania oszczędności w Powiatowej Kasie Oszczędności, jako instytucji powołanej dla dobra ludności.

Odezwa, podpisana przez przedstawicieli władz samorządowych powiatu i władz Kasy, po omówieniu celów, dla jakich Pow. Kasa Oszczędności została uruchomiona i do czego dąży, wzywa ludność rolniczą (powiat wyłączne rolniczy) do złożenia w Kasie na książeczki wkładowe z terminem rocznym na 90% po 2 zł. od każdego hektara.

W celu dokładnego zaznajomienia ludności z zamierzeniami Kasy i wytłumaczenia konieczności poparcia obecnej akcji, odbędą się w ciągu października we wszystkich gminach powiatu (gmin 21) zebrania gminne, na których wygłoszą odpowiednie przemówienie przedstawiciele Wydziału Powiatowego i Zarządu Kasy. Po zebraniach przedstawiciele Kasy wręczą wójtom, a ci sołtysom listy wkładów, na których mieszkańcy danej wsi zadeklarują odpowiednie sumy. Po zebraniu tych sum przez sołtysów, wpłacone one zostaną za pośrednictwem Urzędów gminnych do Kasy oszczędności, która w ciągu miesiąca wystawi i prześle zainteresowanym książeczki wkładowe.

Władze Kasy są zdania, że zainicjowana akcja nietylko da poważne rezultaty, ale przyczyni się również do popularyzacji Kasy i idei oszczędności. Czy przewidywania te spełnią się, najbliższa przyszłość wykaże. Podając zaś niniejszą wiadomość, jako bądź co bądź interesującą Komunalne Kasy Oszczędności ze względu na przyjętą formę propagandy, wypada nam życzyć Bielskiej Kasie jaknajlepszych wyników podjętej akcji.

Pierwsze wkłady premjowane.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Opatowskiego, dążąc do popularyzacji wkładów oszczędnościowych, zdecydowała, niezależnie od prowadzonej stałej propagandy, wprowadzić premjowane wkłady oszczędnościowe. W tym celu Zarząd Kasy uchwalił w dniu 12 b. m. następujący

Regulaminy premjowania wkładów oszczędnościowych.

Celem zachęcenia ludności do oszczędzania i spopularyzowania instytucji Powiatowej Kasy Oszczędności wprowadza się premjowanie wkładów na następujących zasadach,

§ 1.

Kasa rozda bezpłatnie 1000 sztuk książeczek oszczędnościowych z wkładką po 1 zł.

§ 2.

Rozdanie książeczek nastąpi w ten sposób, że sołtys każdej miejscowości otrzyma po 1 — 2 książeczki, które rozłozuje między ludnością, lub wręczy osobom, które wyrażą chęć otrzymania książeczki. Pozatem biuro Kasy Oszczędności rozłozuje pomiędzy ludnością miasta 100 sztuk książeczek.

§ 3.

Otrzymujący książeczkę winien podać Kasie swoje imię i nazwisko, zawód i adres oraz Nr. otrzymanej książeczki.

§ 4.

Kasa przeznaczą 1000 zł. na premjowanie wkładów oszczędnościowych, wnoszonych na rozdane książeczki z 1-złotowym wkładem zawiązkowym w następujących zasadach:

§ 5.

- Premji ustanawia się — 113.
- 1 premja w wysokości 100 zł.
- 2 premje po 75 zł.
- 10 premji po 25 zł.
- 100 premji po 5 zł.

§ 6.

Losowanie premji nastąpi w m-cu styczniu 1929 r. Dzień losowania oznaczony zostanie przez Zarząd Kasy i podany będzie do publicznej wiadomości. Losowanie przeprowadzone zostanie przez Komisję, składającą się z Sędziego Pokoju, jako przewodniczącego, oraz 2 członków Zarządu Kasy i 2 członków Wydziału Powiatowego. Sposób losowania będzie następujący:

Do jednej urny wysypuje się karteczki z liczbami, odpowiadającymi liczbom książeczek premjowanych. Do drugiej urny wysypuje się 113 sztuk kartek z oznaczoną kwotą premji, oraz 887 kartek pustych. Wszystkie kartki tak w pierwszej, jak i w drugiej urnie mają być zwinięte w rurkę i zaklejone, oraz zaopatrzone pieczęcią Kasy.

§ 7.

Sama czynność losowania następuje w ten sposób, że równocześnie wyjmuję się z obu urn po jednej kartce. Wyciągnięte kartki z liczbą oznaczającą wysokość premji stanowi o wygraniu premji w wysokości, oznaczonej na kartce na rzecz książeczki, liczba której oznaczona jest na drugiej kartce.

§ 8.

Kartki z liczbami książeczek winne się różnić barwą od kartek oznaczających premje.

§ 9.

Czynność ciągnięcia losów dokonana zostanie przez dzieci szkolne po dwoje jednocześnie.

§ 10.

Z losowania będzie sporządzony protokół, który załączony zostanie do akt Kasy.

§ 11.

Otrzymanie premji uwarunkowane jest systematycznym składaniem oszczędności do Kasy z tem, że najmniejsza suma wkładu na dzień 31.XII 1928 r. winna wynosić 25 złotych § 12.

Kasa przeznaczą dalszy, t. j. trzeci 1000 zł. na premjowanie wkładów oszczędnościowych, nie wchodzących do liczby tych, które wniesione zostały na książeczki z 1-złotowym bezpłatnym wkładem zawiązkowym na następujących zasadach:

§ 13.

Każdemu wkładcy wnoszącemu do Kasy pewną sumę jako wkład oszczędnościowy, po złożeniu ustnego oświadczenia, że będzie systematycznie oszczędzał i oszczędności swe lokował w Kasie, dopisuje się przy pierwszej wkładce 10% sumy złożonej, najmniej jednak 5 zł., a najwyżej 50 zł. Wkładcy uczynione zostanie jedynie zastrzeżenie, że przez 1 miesiąc nie będzie mu wolno podnieść sumy w wysokości dwukrotnej kwoty premji, w przeciwnym razie premja zostanie cofnięta.

Czy i jakie wyniki da ta, pierwsza w komunalnych kasach oszczędności b. zaboru rosyjskiego, akcja — nie omieszkamy w swoim czasie czytelników poinformować.

Rozstrzygnięcie konkursu na broszurę p. t., Rola i znaczenie kobiety w życiu gospodarczem, a specjalnie na polu oszczędności.

Sąd Konkursowy, uproszony przez Związek Polskich Kas Oszczędności we Lwowie dla oceny prac na temat „Rola i znaczenie kobiety w życiu gospodarczem a specjalnie na polu oszczędności”, w skład którego weszli WWPp. Aniela Aleksandrowiczówna, dyrektorka szkoły — Dr. Sfanisław Dobiecki, dyrektor Gal. Kasy Oszczędności we Lwowie — Władysław Jenner, dyrektor Związku Towarzystw zarobkowych i gospodarczych — Dr. Włodzimierz Mochnacki, dyrektor Gal. Kasy Oszczędności we Lwowie — profesor Dr. Stanisław Niemczycki, prezes Towarzystwa Oszczędności ludowych i Dr. Stefan Uhma, prezes Związku Polskich Kas Oszczędności we Lwowie, na trzech kilkugodzinnych posiedzeniach z których ostatnie odbyło się dnia 25 września 1928, przyznał 1-gą nagrodę w kwocie Zł. 500 pracy opatrzonej godłem „*Mitawa*” 2-gą nagrodę w kwocie Zł. 300 — pracy opatrzonej godłem „*Чхадно*” 3-gą nagrodę w kwocie Zł. 200 — pracy opatrzonej godłem „*Amor patriae*” ponadto orzekł, że dalsze trzy prace a mianowicie o godle „*Jako tako*” „*Na twą pracę na twój trud*” i „*Mysł i czyn*” zasługują na zaszczytne wyróżnienie, zalecając równocześnie do ogłoszenia drukiem prace oznaczone 1. i 2. nagrodą.

Po otworzeniu kopert okazało się, że autorkami wyżej wymienionych prac (w tym samym co godła porządku) są Marja Florkowa z Torunia, Helena Horwath z Warszawy, B. Bruchnalska ze Lwowa, Inż. Ir. Laskowska z Warszawy, Wilhelmina Adam ze Lwowa i Dr. M. Zawadzka z Warszawy.

Z nadesłanych ogółem 33 prac — 27 nieodpowiadających warunkom konkursu zwrócono autorkom.

Zjazd Kas Spółdzielczych Zagłębia Dąbrowskiego w Będzinie.

Z inicjatywy Powiatowej Kasy Oszczędności w Będzinie odbył się w ub. niedzielę 9 b. m. Zjazd Delegatów Kas Spółdzielczych Zagłębia przy udziale około 50 osób, reprezentujących 26 Kas z powiatu Będzińskiego i Zawierciańskiego. Zjazd obradował w lokalu Sejmiku Będzińskiego pod przewodnictwem prezesa P. K. O. w Będzinie D-ra Marczyńskiego, oraz pp.: Eichlera i p. Załuskiego. Zjazd miał na celu omówienie wielu spraw dotyczących życia i pracy spółdzielni kredytowych Zagłębia.

Referat zasadniczy, o polityce kredytowej Kas wygłosił Dr. Marczyński, zaznajamiając zebranych z pewnymi wskazaniemi — racjonalnej gospodarki Kas i celowego wykonywania ich zadań. Przedewszystkiem referent wskazał na konieczność planowości w pracy każdej Kasy i radził ażeby spółdzielnie z góry na pewien okres czasu ustaliły sobie programy, oparte na zanalizowaniu potrzeb gospodarczych swojego terenu, a nie pracowały od wypadku do wypadku, bez zgóry wytkniętego zdecydowanego i śmiałego planu. Następnie przechodząc do omówienia sposobów zdobywania kapitałów obrotowych Kas wskazał na następujące źródła poza kapitałami własnymi (udziałami): 1) Banki przy Związkach rewizyjnych, 2) Powiatowe Kasy Oszczędności, 3) inne Banki państwowe i prywatne, (te ostatnie ze względu na drogi kredyt nie bardzo nadają się do współpracy z Kasami które winny starać się dać swym członkom kredyt jaknajtańszy), 5) w końcu prelegent wskazał na najważniejsze i najsympatyczniejsze źródło zdobywania kapitałów obrotowych, t. j. na oszczędności składane w kasach, o zdoby-

Giełda pieniężna w Warszawie.

29 września 1928 r.

W ostatnich dniach kilkunastu nic nie zaszło takiego, co by mogło wpłynąć na ustrój giełdy tutejszej. W dalszym więc ciągu tendencja na giełdzie była ospała i istniała niechęć do robienia interesów. Publiczność trzyma się zdaleka od akcji. Ci, co zmuszeni byli sprzedać akcje, już się ich przeważnie pozbyli, akcje, znajdujące się w mocniejszych rękach nie zmieniają swych właścicieli i oczekują lepszych konjunktur, których jednak narazie trudno jest przewidywać...

Kulisa, która pragnęłaby dokonywać obrotów, czynić tego nie może, nie posiadając środków odpowiednich. Słowem, sytuacja ogólna nieciekawa. Lecz nastroje giełdowe są jak pogoda wiosenna, ulegają one raptownym zmianom. Kiedy jednak nastrój giełdowy zmienia się, trudno jest przewidzieć, a proroków na giełdzie nie ma.

Narazie więc, kto może, powinien czekać zmian na lepsze.

Ostatnio notowano akcje Banku Polskiego 178, Handlowego w Warszawie 117, Zw. Sp. Zarobk. w Poznaniu 80. Z elektrycznych prawie wyłącznie obracano „Siłą i światłem“, ostatnio po 144. Cementowe w zaniedbanu. Węglowe (warszawskie Towarzystwo) miały początkowo tendencję wybitnie znikomą i kurs ich w sędny dzień, to jest w dniu uroczystego święta żydowskiego, gdy giełda świeciła pustkami, doszedł do 110, obniżył się następnie do 103. Z akcji fabryk metalowych notowano: N. Cegielski 46, Lilpopy, 38,50, Ostrowieckie ser. 6—

115—116, II em. ser. 6—112, Rudzki 42, Starachowice do 51,75, Kluczeńska fabryka papieru 7—7.10.

Obroty walutami średnie. Zapotrzebowanie pokrywał Bank Bolski.

„Rolnik Ekonomista“.

„Wyszedł z druku [Nr. 18 „Rolnika Ekonomisty“ organ Związku Polskich Organizacji Rolniczych.

Numer zawiera w treści: artykuł p. J. Gościckiego p. t. „Handel zagraniczny głównymi artykułami rolniczymi w ostatnim czterolecu“, memoriał Związku Polskich Organizacji Rolniczych, sprawozdanie z działalności Związku P. O. R., konjunktury cen, kronikę krajową, kronikę zagraniczną, przegląd piśmiennictwa krajowego i zagranicznego oraz statystykę.

„Przegląd Gospodarczy“.

Wyszedł z druku zeszyt 18 „Przeglądu Gospodarczego“ z dn. 15 września r. b. zawierający następującą treść:

„O niezależność gospodarczą“ — E. R.; „Dziesięciolecie polskiego przemysłu chemicznego“ — inż. T. Zamoyski; Banki polskie w I. półroczu 1928 r.“ — dr. Wł. Byłański; „Wznowienie rokowań gospodarczych polsko-niemieckich“; „Reforma walutowa i monetarna we Francji“ — T. Sławiński; „Zagadnienia bilansu płatniczego Stanów Zjednoczonych A. P.“ — S. G. „Migracja ludności w świetle statystyki“ — Ż. K.

Ponadto zeszyt zawiera: Kronikę zagraniczną i krajową, Rynek pieniężny i Rynki towarowe.

Kronika zagraniczna.

Anglia.

Na dorocznym zebraniu National Savings Committee odbytem w dn. 8 maja r. b. w Londynie, prezes tegoż generał Seely złożył sprawozdanie, z którego wynika, że w r. 1927-ym sprzedano 19 080 810 świadectw oszczędnościowych, założono zaś nowych stowarzyszeń prowincjonalnych 1473.

Austria.

Podjęte w kwietniu r. b. przez Reichsverband Deutscher Sparkassen in Oesterreich wydawnictwo miesięcznika dla młodzieży p. t. Der junge Sparer (Mały Ciulacz) rozwija się bardzo dobrze. Czasopismo to wychodzi obecnie w 15 000 egz., abonowanych przez 71 kas oszczędności, które bezpłatnie obdzielają niem młodocianych wkładców. Redakcja utrzymuje żywy kontakt z setkami czytelników, interesujących się konkursami na rozwiązania rebusów, szarad, zagadek itd. Nagrody za rozwiązania stanowią wkłady oszczędnościowe rozmaitej wysokości.

Czechosłowacja.

Na posiedzeniu Dyrekcji Svazu Československých spořitelen, odbytem dn. 3 ub. m., rozważano między innemi sprawę udziału kas oszczędności w darze narodowym z okazji 10-lecia republiki oraz kwestję stopy oprocentowania wkładów. W związku z tem ostatniem uchwalono zwołanie na jesieni konferencji wszystkich instytucji pieniężnych dla narady nad sprawą stopy procentowej i ew. zawarcia umowy zbiorowej wzorem Niemiec i Austrii.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydało okólnik w sprawie udziału kas oszczędności w darze narodowym, gdzie zaleca dotowanie takiego celu, któryby służył jaknajszerszym sferom społecznym, a który nie stanowiłby obowiązku ustawowego jakiegokolwiek korporacji publicznej; okólnik zastrzega da

lej, że przez tę ofiarę nie mogą być naruszone interesy wkładców, ani też ustawowe przepisy o tworzeniu funduszy kas oszczędności, wreszcie przepisuje ustalenie wysokości ofiary na podstawie wyników roku ubiegłego i stanu finansowego roku bieżącego.

Z okazji 10-lecia republiki kasa oszczędności m. Pilzna (Sporitelna mesta Plna) ofiarowała na cele dobroczynne 1200000 koron cz. Stan wkładów oszczędnościowych tej kasy wynosi 300 000 000 koron, fundusze zasobowe — 25 000 000 koron czeskich.

Rosja.

Główny Zarząd Państwowych kas Oszczędności (Gos-trudsbierkas) wydał komedijkę jednoaktową W. Gromowa i M. Miercałskiego p. t. „I tak bywa“ w celach propagandy wśród włościanstwa. Na treść komedycji składa się przeciwstawienie niebezpieczeństwa pokus miejskich korzyściom, jakie płyną dla wkładców z kas oszczędności.

Sowjet Leningradzki wystąpił z wnioskiem o zbieranie wkładów oszczędnościowych w przedsiębiorstwach za pośrednictwem ich biur wypłaty.

Z okazji pięciolecia istnienia kas oszczędności w różnych okręgach Rosji wydano książeczki oszczędnościowe z wkładem zawiązkowym w wysokości 1 rubla dla nowonarodzonych. Kwota staje się własnością obdarowanego, o ile do końca r. 1929 na książeczkę zostanie złożone 10 rubli.

Stany Zjednoczone A. P.

National Association of mutual savings banks na zebraniu w Swampscott powziął między innemi uchwały o rozszerzeniu zakresu czynności bankowych w celu przeciwdziałania konkurencji banków prywatnych oraz o rozwinięciu ubezpieczeń opartych na wzajemności kas, co z jednej strony przyciągnie

większą ilość wkładców, z drugiej zaś zwiększy stopień bezpieczeństwa wkładów.

Prezesem stowarzyszenia został obrany dotychczasowy wiceprezes, były prezydent kasy oszczędności w Baltimore, Mr. Mc Lenahan, wiceprezem—Mr. R. L. Hogue i wiceprezydent Emigrant Industrial Savings Bank.

Największy z t. zw. Vacation Club'ów (organizacja wkładów wakacyjnych), posiada Home Savings Bank w Bostonie. Liczy on 6 500 wkładców, którzy w czerwcu r. b. podnieśli na wakacje 275 000 dol. Wkłady wakacyjne przyjmowane są przez bank w ciągu 40 wzgl. 50 tygodni, poczynając od września i czerwca.

Wkłady dla dzieci, t. zw. Trust fund for children, mające na celu zgromadzenie od 500 do 5000 dol., płatnych po dośnięciu dziecka do lat 18, wprowadził Union Dime Savings Bank w New-Yorku. Wysokość stałej wkładki zależy od wieku dziecka i od wysokości funduszu, jaki ma mu być wypłacony.

Meksyk.

Nowozałożona pocztowa kasa oszczędności przyjmuje wkłady w znaczkach oszczędnościowych od 10 centavos; najmniejszy wkład na rachunku wynosi 2 dol. Wkładczy otrzymują imienne świadectwa oszczędnościowe na sumy: 2, 5, 10, 20, 100, 500 dol., płatne w każdym urzędzie pocztowym właścicielowi a także jego żonie. W obrocie oszczędnościowym uczestniczyć mogą również i małoletni, poczynając od lat 10.

Oszczędności w szkołach amerykańskich.

Wschodnie Stany Unii liczą obecnie 12 678 szkolnych kas oszczędności z 3 800 000 wkładców, podczas gdy w roku 1920-ym istniało tam „tylko“ 2 735 kas z 500 000 wkładców.

Izba handlowa stanu New-York wystąpiła do władz z wnioskiem o wprowadzenie do szkół publicznych wykładow oszczędności, jako przedmiotu specjalnego, w celu zaznajomieniu młodzieży z rolą gospodarczą oszczędności w życiu jednostki i w całokształcie gospodarstwa narodowego oraz przyuczenia do świadomego oszczędzania, stanowiącego jeden z najpoważniejszych czynników, kształtujących charakter.

W szkołach publicznych w Brooklynie (New-York) wprowadzono dla uczniów Karnety wydatków. Celem ich jest przyzwyczajanie młodzieży do rozumnego i celowego gospodarowania pieniędzmi. Strona „wydatków“ jest podzielona na cztery rubryki, w których uczeń winien zapisywać wszystkie swoje wydatki, a mianowicie: „Oszczędność“, „ofiary“, „wydatki osobiste“, „przyjemności“. Kontrola karnetów umożliwia nauczycielowi nie tylko zaznajomienie się ze sposobem wydatkowania pieniędzy przez ucznia, lecz również wskazania na nieodpowiedniość wydatków i zwrócenie uwagi ucznia na znaczenie oszczędności.

Kredyt komunalny w Niemczech.

W pierwszej połowie r. b. Deutscher Sparkassen u. Giroverband w Berlinie ulokował na rynku niemieckim przez swą centralę żyrową obligacje pożyczek komunalnych na sumę 33,3 miliona Rmk., niezależnie od wypuszczonych w kwietniu komunalnych świadectw skarbowych na 44 miliony Rmk.

Prócz obligacji Deutscher Sparkassen u. Giroverbandu w tymże okresie czasu 8 większych miast niemieckich ulokowało na rynku wewnętrznym 49 milionów pożyczek własnych i 95 milionów Rmk świadectw skarbowych miejskich.

Razem przeto rynek niemiecki wchłonął w pierwszym

półroczu b. r. za 221,3 milionów Rmk komunalnych pożyczek indywidualnych i zbiorowych.

Ogólna suma znajdujących się w obiegu na rynku niemieckim obligacji Deutscher Sparkassen u. Giroverbandu wynosi (bez świadectw skarbowych) 255,9 milionów Rmk.

Zakład kredytowy dla średniego i drobnego przemysłu niemieckiego powstaje przy udziale amerykańskiej grupy bankowej: International Germanic Trust Co, Equitable Trust i Blair & Co. Ze strony niemieckiej udział bierze kilka banków państwowych oraz prywatnych. Zakład o kapitale zakładowym 20 milionów Rmk ma być wyposażony w prawo emisji obligacji do wysokości 10-krotnego kapitału zakładowego. Zamiast gwarancji państwowej przewidziana jest solidarna ograniczona odpowiedzialność dłużników.

Kierownictwo zakładu ma być powierzone b. ministrowi skarbu, Drowi Reinholdowi, twórcy saskiego „Landespfandbriefanstalt'u o podobnych celach.

Pruska mennica państwowa wybiła w r. 1927-ym zamiast przewidywanych 174 500 000 monet ogółem tylko 51 895 003 monet z czego srebrnych 13 210 224, niklowych 28 930 807, brązowych 9 753 972; oprócz tego przebito dla Gdańska 1 560 000 monet.

Mennica otrzymała do sprawdzenia 142 992 monety od władz państwowych; zniszczono 1162 monety fałszywe, otrzymane od publiczności, wycofano z obiegu naskutek zużycia 1 113 364 monety.

Mennica wykonuje również medale srebrne i złote.

Amerykańskie Kasy oszczędności na ostatnio odbytym w Swampscott (Massachusetts) zebraniu National Association of mutual savings banks wypowiedziały się za uprawnieniem ich do lokowania funduszy w papierach procentowych z ograniczonym.

Już w najbliższym okresie legislacyjnym spodziewać się należy postawienia wniosku o nadanie charakteru papieru lokacyjnego dla kas państwowych papierom angielskim wprowadzonym na giełdę nowojorską.

Postulat swój Kasy motywują stosunkowo niskim oprocentowaniem papierów amerykańskich a zupełnym bezpieczeństwem lokat w wyżej oprocentowanych papierach zagranicznych.

Zrealizowanie życzeń amerykańskich instytucji oszczędnościowych oznaczałoby znaczne rozszerzenie rynku papierów europejskich, a jednocześnie stanowiłoby dalszy bardzo ważny krok w kierunku urzeczywistnienia międzynarodowej solidarności oszczędnościowej.

Nakładem Komunalnego Banku Kredytowego w Poznaniu

wyszła książka

Dr. Kaz. Windakiewicza

p. t.

„Komunalne Kasy Oszczędności w Rzeczypospolitej“

Zamówienia należy kierować do administracji

dwutygodnika „Oszczędność“, Warszawa,

Plac Napoleona 7.

